

Toimivaa maailmanparannusta

YMPÄRISTÖVALIOKUNNASSA pohditaan. Edellinen pyörähuoltotempaus houkutteli niin paljon opiskelijoita, että osa joutui tuntien jonotuksen jälkeen taltuttamaan pyöränsä kotiin huoltamattomana. Myös Ilokiven kirpputoreille ja ylioppilaskylässä viime keväänä avatulle kierrätyspiste Kierukalle on kysyntää enemmän kuin ehditään tarjota.

”Ympäristöasiat koskettavat jollain tavalla jokaista alaan katsomatta”, valiokunnan puheenjohtaja **Jonna Niiniaho** muotoilee. Kokouspöydän ympäriltä löytyykin paitsi biologeja myös ainejärjestöjen ympäristövastaavia ja muita järjestöaktiiveja.

Niiniahon mukaan valiokunnassa parasta on, kun toimiva ympäristöstävällinen ratkaisu saadaan toteutumaan. Ahkerassa käytössä ovat esimerkiksi valiokunnan muoviastiat, joita voi lainata ylioppilaskunnan keskuustoimistolta. Myös kerran kuussa lähituotteita tilaavassa luomuruokapiirissä pyörii kymmeniä aktiiveja.

Valiokunnan vuoden 2008 ympäristökilpailu JYY:n alla toimiville järjestöille

päätyi juuri. Parhaiten ympäristönsä huomioineet saavat vuodeksi käyttöönsä ympäristömerkin, josta on hyötyä esimerkiksi yleisavustuksia haettaessa.

VALIOKUNNASSA lentelee ideoita, eikä puheenjohtaja tyrmää suorilta radikaalimpiakaan ehdotuksia. Tässä porukassa ei pelätä maailmanparantajan mainetta, valmiita ollaan iskemään vaikka yliopiston vessoihin muistuttamaan kohtuullisesta käsipaperinkulutuksesta.

Ympäristövaliokunta kannustaa ympäristötekoihin osallistumalla myös muiden järjestämiin tapahtumiin. Suunnitteilla on muun muassa energiansäästötempaus Kortepohjassa ja kevätlukukaudella toteutuva kestävä kehityksen keskustelutilaisuus.

Piia-Maria Vidgren

PASKA KOTISEUTU

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Kan ja haa liitte rautanauloja?

KU KERTOO, että asuu Kristiinankaupungis, kaikki kysyy ekanä, onko se sielä Mikkelin lähellä.

No ei oo, ku sielä on Ristiina. Kristiina on ihan toisella puolella Suomee, meinaan Vaasan ja Porin välis. Molempiin on sata kilsaa ja Seinäjoelle satakaksytä.

Nykku te tiedätte, missä se on, ni mä voin kertoa, mitä sielä on. Paljo ruottalaisia. Tai ei ne ruottalaisia oo, vaan suomenruottalaisia, mutta kummiski Kristiinas puhutaan enemmän ruottia ku suomee. Ja sillonki, ku sielä puhutaan suomee, siihen sekotetaan ruottia. Ku mä olin kesätöis rautakaupas, yks asiakas tuli kysyyn, että ”Kan ja haa liitte rautanauloja?”. No men totta kai du kan haa.

Kristiina on kiva kesäkaupunki, niinku yheksänkytäviis prosenttia Suomen kaupungeista. Ku sielä on kesämarkkinat, ni kaupungin väkiluku kymmenkertastuu kolmeks päiväks – ainaki sillä festarilaskutavalla, jossa yks tyyppi on kolme tyyppiä. Sitte heti seuraavana viikonloppuna sielä on kuuskytälukutapahtuma, jossa esiinty kerran Kirkaki ku se eli vielä.

Kristiinaa sanotaan idyllisiks pikkukaupungiks. No, onhan sielä meri ja vanhoja puutaloja, mutta ei paljo auta, ku ei oo töitä. Kristiina oli yks vaihtoehto kuudennessä ydinvoimalan sijoituspaikaks, mutta paskat sitä sinne otettu, ku olis pilannu idyllin.

Kristiinas on kaks baaria, joista toises ei oo lämmitystä ni se ei toimi ku kesällä, ja toinen on menettäny viinanmyyntiluvat jotain kolme kertaa viimeisen neljän vuoden aikana. Ni, ja on sielä paikallislehtiki, Suupohjan Sanomat. Niitten kovimpia uutisaiheita on näin syksysin sellaset jättikokoset kikkelin muutokset perunat ja porkkanat.

Pekko-Joonas Rantamäki

Kirjoittaja on joskus puhunut ruotsia, mutta unohtanut kielen välittelysään Kristiinankaupungissa käyntiä.

RIKU SUONIO

Mummopyörä houkuttaa voroja

RIKU SUONIO

Jyväskylässä varastetaan 700 pyörää vuodessa, suurin osa ruutukaava-alueelta.

KUN Piia Matikainen muutti kaksi vuotta sitten Jyväskylään opiskelemaan, paikallinen tuttava varoitti heti pyörävarkaista. Matikainen ei uskaltanutkaan tuoda mummoltaan saamaansa perintöpyörää mukanaan vielä viime vuonna.

Kun kakkospyöräksi ostettu halpapyörä sitten hajosi, perintökalleus piti tuoda kaupunkiin. Ei kestänytään kuin vähän toista kuukautta, kunnes se eräänä lokakuuisena viikonloppuna oli varastettu kotipihaan, Keskuskadulta.

”Se oli ihan perinteinen mummopyörä, mustaksi maalattu. Mutta se oli mummolta saatu, ja hän on nyt kuollut. Itkin koko päivän, kun huomasin, että se oli viety”, Matikainen harmittelee.

FINANSSIALAN keskusliiton mukaan pyörävarkauudet ovat vähentyneet Suomessa selvästi: ilmoituksia varastetuista pyöristä tehtiin kymmenen vuotta sitten yli 15 000, nyt koko maassa noin 8 000. Poliisin mukaan Jyväskylässä varkauksien määrissä ei ole viime vuosina juuri ollut heittoa. Luku vaihtelee 700 molemmin puolin. Tavalline pyörävarkaus tapahtuu yöaikaan ruutukaava-alueella. Vanhempi konstaapeli **Timo Martin** Jyväskylän poliisista kertoo, että varkaita houkuttavat erityisesti opiskelijoiden käyttämät mummomallin pyörät. Niillä poljetaan esimerkiksi ravintolasta kotiin ja hylätään sitten.

Toisaalta ansaintataroituksessa vietään myös hyväkuntoisia maastopyöriä. Ammattimaisesti toimivia liigoja ei Martinin mukaan kaupungissa ole tavattu vähään aikaan.

MATIKAISEN pyörä oli pihalla lukittuna vaijerilukolla, mutta tämä ei ollut varasta pysäyttänyt. Martin neuvookin panostamaan muutaman kymmenen euroa

Journalistiikan opiskelijalta Piia Matikaiselta vietiin isoäidiltä saatu perintöpyörä. Vaijerilukko ei varasta estänyt.

kunnolliseen lukkoon. Vaijerilukon hajoittamiseen kun ei tarvita edes kummoisia työkaluja.

”Lisäksi pyörä kannattaa lukita aitaan, tolppaan tai muuhun rakenteeseen”, hän opastaa.

Varastetun pyörän löytämisessä helpottaa, jos on ottanut rungon numeron itselleen ylös.

Martin kehottaa pyöränsä menettänei-

tä opiskelijoita myös vierailemaan poliisin löytötavaravarastolla Urhonkadulla. Sieltä kadonneen pyöränsä voi vielä löytää. Martinin mukaan ihmiset käyvät harvoin etsimässä pyöriään. Siitä kertoo jo sekin, että vuosittain poliisin huutokauppaan päättyy parisataa fillaria, jousissa paljon mummopyöriä.

Jarno Hartikainen

Jyrocksai tutun projektisihteerin

RIKU SUONIO

Ministeriön apuraha tuo Jyrockiin venäläisiä rokkareita.

JYYN kulttuurivaliokunta on valinnut Jyrocksin projektisihteeriksi **Johannes Lintusen**. Homma on 27-vuotiaalle ”musiikin sekatyömiehelle” jo edellisvuodesta tuttu, joten Jyrockia jatketaan tutuin kuvioin.

”Tänä vuonna tosin olemme saaneet opetusministeriöltä 6 000 euron apurahan, jonka turvin on tarkoitus hommata festareille venäläisiä rock-yhtyeitä”, Lintunen kertoo.

Kuten aikaisemminkin, huhtikuussa järjestettävä Jyrocks haluaa tuoda esiin uusia nousevia yhtyeitä. Siksi mi-

tään kiinnityksiä ei vielä ollakaan tehty, vaan Lintunen aikoo rauhassa katsella muun muassa sitä, mitä levyjä julkaistaan.

Muun muassa artistivalintoihin pääsee vielä vaikuttamaan, sillä festivaalia varten kerätään vapaaehtoisten työryhmä.

”Kiinnostuneita on ollut paljon aiemminkin, ja viime vuonna työryhmä saatiin kokoon helposti. Tarkoitus on keskustella muun muassa siitä, ketä festareille halutaan soittamaan.”

Festarien aikana työryhmä pääsee myös käytännön töihin, vaikkapa järjestyksen valvojaksi, mikäli järjestysmiestit löytyvät.

Ylioppilaskunnan järjestämä kaksipäi-

Johannes Lintunen.

väinen festivaali pidetään Ilokivessä 17.–18. huhtikuuta.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Jyrocks-työryhmä kokoontuu ensimmäisen kerran Ilokiven takaosassa 11. marraskuuta kello 16 alkaen.